Četvrtak, 17.04.2014.g.

Danas počinje prava duhovna priprema za Uskrs.

VELIKI ČETVRTAK - DAN KADA JE NAŠ GOSPODIN

ODRŽAO SA SVOJIM UČENICIMA POSLJEDNJU ZAJEDNIČKU

VEČERU PRIJE NJEGOVE MUKE I SMRTI, ČIME JE USPOSTAVIO

SLAVLJENJE DANAŠNJE EUHARISTIJE, SVETE MISNE ŽRTVE,

NAJJAČE MOLITVE.

VELIKI PETAK - DAN MUKE I SMRTI GOSPODNJE.

VELIKA SUBOTA - DAN KADA MIRUJU SVE

AKTIVNOSTI CRKVE DO NAVEČER, DUHOVNA PRIPREMA ZA

NAVJEĆU SLAVU..

USKRS - NAJVEĆI KRŠĆANSKI BLAGDAN, BLAGDAN NADE

I VJERE.

VELIKI PONEDJELJAK - DAN KADA SE USKRSLI

GOSPODIN PONOVNO OBJAVIO, ŽIVI BOG.

I jako sam radostan što sam ove godine duboku u sebi vršio duhovnu

pripremu za ove DANE SLAVE, VJERE I NADE.

Sve moje obiteljske, poslovne i društvene aktivnosti vezane su uz

DUHOVNI DOŽIVLJAJ ONOGA ŠTO SE DOGAĐALO PRIJE DVIJE

TISUĆE GODINA. I ŠTO SE I DANAS DOGAĐA U NAŠIM

SRCIMA I DUŠAMA.

Zato jedva čekam današnju večernju misu i GETSEMANSKU URU

KLANJANJA poslije mise.

Zato jedva čekam sutrašnje molitve u našoj crkvi da mogu razmišljati O

MUCI I SMRTI JEDNOGA BOGA, GOSPODINA ISUSA KRISTA,

KAKO BI JA ŽIVIO. JA, GRJEŠNIK, PROLAZNIK.

Zato jedva čekam subotnju večernju misu s kojom počinje USKRŠNJE

SLAVLJE.

I SAM USKRS. RADOST ŠTO JESAM,

TAKAV KAKAV JESAM, TU GDJE JESAM.

JER JE GOSPODIN USKRSNUO ZA MENE

DAVNO, UPRAVO TAKVOG.

I naravno, radost obiteljskog druženja, čestitanja i prenošenja te

USKRŠNJE RADOSTI svima koje znam i ne znam.

Tako razmišljajući, baš sam u sebi analizirao moje korizmene nakane,

koje sam GOSPODINU prinio na početku korizmenog razdoblja, kao i

molitve, trud i pokoru koje sam GOSPODINU "nosio" s tim mojim

nakanama.

I shvatio sam da baš se i nisam iskazao u odnosu na prošle godine. U

zadnje 3-4 godine više sam molio, više išao na mise, čitao BOŽJU

RIJEČ, nekako je svega bilo više.

U ovoj Korizmi, samo sam nekoliko puta sam izmolio molitvu Križnog

puta koju sam si odredio. I nisam bio na svakoj molitvi Križnog puta u

našoj crkvi petkom i nedjeljom. I nisam obišao sve one ljude koje sam si

odredio da ću ih posjetiti u ovoj Korizmi.

A opet, radi svega toga nisam se osjećao NEMIRNO, NEISPUNJENO,

TUŽNO.

I baš sam si danas dao odgovor, onako u srcu je nastao, zašto bi to tako

moglo biti.

JER SAM SE TRUDIO SVAKI DAN

PREPOZNATI, PRIHVATITI I IZVRŠITI

BOŽJU VOLJU ZA MOJ ŽIVOT, ONAKO

KAKO JU JE GOSPODIN DAVNO

ODREDIO KADA ME OSMIŠLJAVAO I

STVARAO.

I shvatio sam da ako bi ja sebi zacrtao prije Korizme što ću i kako, moliti,

ići na mise i dr. a to ne bi bila Božja volja, onda bi sve to bilo na silu, sa

nekim nemirima i nezadovoljstvom u meni i kod dragih ljudi oko mene,

onda bi sve to činio samo da ispunim ono što sam si ja zadao.

A GDJE BI ONDA BILA TU BOŽJA VOLJA ZA OVE

TRENUTKE MOGA ŽIVOTA.

BILO BI "JA PA JA" A NE "TI BOŽE".

Sve sam to spoznao na početku Korizmenog razdoblja kada sam morao

svaki dan izmoliti molitve Križnog puta koje sam si zadao. A sve se to nije

poklapalo sa mjestom i vremenom i mojim mogućnostima u odnosu na

one svakodnevne obveze kao oca i muža i radnika i prijatelja i rođaka i

vjernika.

U tim trenucima sam se ispitivao što učiniti.

ŠTO JE BOŽE TVOJA VOLJA DA UČINIM?

I brzo sam "dobivao" odgovore. Koji su nosili mir i radost u moje srce i

dušu.

Pa sam onda, kroz sve to, u potpunosti shvatio koliko su nekad griješili

farizeji koji su se strogo pridržavali crkvenih propisa, koje su često i sami

odredili, bez da su U SVEMU TRAŽILI SVETU BOŽJU VOLJU ZA

SVAKOG OD NJIH.

Svaki dan u crkvu, ovako moliti onako moliti, sto molitvi, sto raznih

postova i žrtvi, pridržavanje ovakvih i onakvih pravila na misama i u

crkvi.

A MILOSRĐE NISU PREPOZNALI.

LJUBAV NISU PREPOZNALI.

I shvatio sam koliku sam imao MILOST BOŽJU KOJI ME OBRATIO, I

NEKOLIKO GODINA PRIPREMAO U MIRU I TIŠINI DA MOGU

OČISTITI SVOJE SRCE I DUŠU KAKO BI MOGAO PRIMATI OD

NJEGA NOVE I NOVE SPOZNAJE O TOME KAKVA JE NJEGOVA

SVETA VOLJA ZA MOJ OVOZEMALJSKI ŽIVOT.

ZAPRAVO NAJVAŽNIJA STVAR ZA ŽIVOT

SVAKOG OD NAS.

PREPOZNATI, PRIHVATITI I IZVRŠITI

ONO ZA ŠTO NAS JE GOSPODIN BOG

DAVNO OSMISLIO I PREDVIDIO DA

BUDEMO ZAČETI I ROĐENI.

A MOJE JE BITI ISTINSKI OBRAĆENIK

I POSTOJANI BOŽJI SVJEDOK.

NAJPRIJE VELIKI GRJEŠNIK, A ONDA

TO.

NEKOLIKO GODINA TO JE ZNAČILO IĆI SVAKODNEVNO NA

MISE, PROČITATI NA DESETINE KNJIGA, PROČITATI I

PROUČAVATI PISANU BOŽJU RIJEČ, IĆI NA RAZNA HODOČAŠĆA

I DUHOVNE OBNOVE, MNOGO SE MOLITI, SVJEDOČITI DRUGIMA

O SVEMU TOME PIŠUĆI SVOJ DUHOVNI DNEVNIK.

SADA SVE VIŠE I VIŠE SHVAĆAM DA SE TO POLAKO MIJENJA I

DA ME GOSPODIN ŠALJE U NOVE IZAZOVE.

DA GOSPODIN ZNA DA ME PRIPREMIO DA SVJEDOČIM ZA

NJEGA TAMO GDJE NJEGA NEMA ILI JE SAKRIVEN RADI

LJUDSKE NEVJERE.

KROZ OVU KORIZMU VODIO SAM MNOGO RAZGOVORA O VJERI

I O TOME KAKO PREPOZNATI BOŽJU VOLJU ZA SVOJ

SVAKODNEVNI ŽIVOT.

TO SU BILI RAZGOVORI SA LJUDIMA KOJE GODINAMA POZNAM

I SA ONIMA KOJE SAM PRVI PUT VIDIO.

ALI GOSPODIN MI JE UVIJEK "PRIPREMIO" PUT I PRILIKU. JA

SAM SAMO MORAO TO PRIHVATITI I PREPOZNATI ŠTO MI ZA

ČINITI.

A TO I NIJE BILO TAKO TEŠKO JER

KADA GOSPODINU KAŽEŠ "DA",

NJEGOV SVETI DUH TE DALJE VODI.

Da, trudio sam se u ovoj Korizmi da stvarno prepoznam, prihvatim i

izvršim SVETU BOŽJU VOLJU za ove moje dane.

Koliko sam bio uspješan, ne znam … Mislim da sam mogao još. Možda

ne puno, ali mogao sam.

No, kroz cijelo vrijeme Korizme, bez obzira na stalne napade zloga i

njegovih, ja sam u sebi "nosio" mir i radost.

Bilo je tuge i sjete, ali, MIR I RADOST SU UVIJEK BILI U MOJEM

SRCU I DUŠI.

TO JE MOJ JEDINI ODGOVOR, MOJA VJERA, DA JE GOSPODIN

ZADOVOLJAN S ONIM ŠTO SAM MU "DAO" U OVOJ KORIZMI.

A KADA MI JE STVARNO BILO TEŠKO, DOŠAO MI JE I REKAO:

"JA TE VOLIM".

I JA TEBE VOLIM I LJUBIM LJUBLJENI MOJ

STVORITELJU I SPASITELJU.

BESKRAJNO.

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI,

TROJEDINI BOŽE, OČE, SINE I DUŠE SVETI!

ČAŠĆEN, HVALJEN, SLAVLJEN I

BLAGOSLOVLJEN U VIJEKE VJEKOVA!

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE,

NAŠA NEBESKA MAJČICE!

I ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU!

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI BOŽE!

SVET I PRESVET.